

Poznámky a rady k typom nebezpečnosti

Fyzikálna nebezpečnosť

Nebezpečnosť zmesi sa môže líšiť od nebezpečnosti jej jednotlivých zložiek, napríklad zmes horľavej a oxidujúcej látky môže byť výbušná.

Na klasifikáciu fyzikálnej nebezpečnosti existujú v praxi nasledujúce možnosti:

1. Zistíte údaje o testovaní, z ktorých bola odvodená klasifikácia pre prepravu a použite ich na určenie klasifikácie podľa nariadenia CLP.
2. Zistíte údaje zo spoľahlivých zdrojov a použite ich.
3. Vykonajte príslušné testy.

V prípade prvej možnosti si treba uvedomiť, že pri preprave sa používa hierarchia nebezpečnosti, to znamená, že závažnejšia nebezpečnosť môže nahradiť menej závažnú nebezpečnosť. Podľa nariadenia CLP tomu tak nie je, aj keď sa vyskytujú situácie, keď sa to použije: napríklad, u potenciálne výbušnej látky alebo zmesi sa nemajú vykonávať testy na horľavosť - zo zjavne logických dôvodov. Zvyčajne sú potrebné aktuálne údaje o testovaní a nepostačuje klasifikácia pre prepravu.

Druhá možnosť je použiteľná len pre jednoduchú fyzikálnu nebezpečnosť, ako je napríklad horľavosť v prípade kvapalín. Môže sa použiť teplota vzplanutia zo spoľahlivého zdroja údajov, ale pre zmesi je zriedkakedy dostupná.

V prípade tretej možnosti vám potrebné informácie poskytnú Usmernenia o uplatňovaní kritérií nariadenia CLP.

Keď sa za účelom klasifikácie vykonávajú nové testy fyzikálnej nebezpečnosti, musia sa vykonávať v súlade s príslušným uznávaným systémom kvality [napr. dobrou laboratórnou praxou (GLP)] alebo v laboratóriách, ktoré spĺňajú príslušnú uznávanú normu (napr. ISO 17025). Pozri otázky a odpovede týkajúce sa nariadenia CLP, ID 268.

Poznámky a rady k typom nebezpečnosti

Nebezpečnosť pre zdravie

V praxi sú zriedka k dispozícii údaje o zdraví, ktoré sa priamo vzťahujú na zmes. Ak sú však k dispozícii relevantné, spoľahlivé a vedecky platné informácie, môže to byť veľmi cenné na účel klasifikácie. Napríklad, pre danú zmes môžu byť známe hlásené prípady senzibilizácie u ľudí. Klasifikáciu nebezpečnosti pre zdravie ovplyvňujú tiež určité fyzikálno-chemické parametre: je potrebné vziať do úvahy hodnotu pH zmesi s ohľadom na poleptanie a podráždenie a kinematická viskozita sa možno bude musieť odmerať pre toxicitu po vdýchnutí.

Klasifikácia nebezpečnosti zmesi pre zdravie bude vo väčšine prípadov vychádzať z údajov dostupných pre jednotlivé látky zmesi. V prípade určitej nebezpečnosti, najmä akútnej toxicity, poleptania/podráždenia kože a závažného poškodenia/podráždenia očí sa pri klasifikácii zmesi vychádza z teórie aditivity: predpokladá sa, že každá zložka prispieva k celkovej nebezpečnosti úmerne k svojej sile a koncentrácii. V prípade narkotických účinkov a podráždenia dýchacích ciest sa má podiel každej látky tiež považovať za aditívny, ak nie sú k dispozícii dôkazy o opaku. Na odvodenie celkovej klasifikácie na základe aditívneho výpočtu sú dostupné konkrétne metódy uvedené v príslušných kapitolách o nebezpečnosti (príloha I k nariadeniu CLP, 3.1.3.6, príloha I k nariadeniu CLP, 3.2.3.3.4, príloha I k nariadeniu CLP, 3.3.3.3.4, príloha I k nariadeniu CLP, 3.8.3.4.5).

V nariadení CLP sa väčšina výpočtov líši od výpočtov použitých podľa smernice DPD a preto skoršie závery nemožno využiť. Najmä v prípade akútnej toxicity, podráždenia kože a očí a reprodukčnej toxicity sú v určitých prípadoch koncentračné limity v súčasnosti prísnejšie. Zmes, ktorá bola predtým klasifikovaná podľa smernice DPD, môže byť preto teraz klasifikovaná prísnejšie. Aj v prípade, že zmes nie je klasifikovaná podľa smernice DPD, môže byť klasifikovaná podľa nariadenia CLP. Musíte si to dôkladne overiť.

Poznámky a rady k typom nebezpečnosti

Nebezpečnosť pre životné prostredie

Nebezpečnosť pre životné prostredie v súčasnosti zahŕňa len triedu „Nebezpečné pre vodné prostredie“. Vnútoraná nebezpečnosť pre vodné organizmy predstavuje akútnu aj dlhodobú nebezpečnosť a v súlade s tým je trieda nebezpečnosti rozdelená. Kategórie pre klasifikáciu akútnej a dlhodobej nebezpečnosti sa používajú nezávisle.

V prípade zmesí, informácie o toxicite pre vodné prostredie zvyčajne nie sú k dispozícii. Keď sú však k dispozícii údaje o toxicite zmesi pre vodné prostredie, môžu sa použiť na klasifikáciu. Ako základ na odvodenie správnej klasifikácie nebezpečnosti finálnej zmesi sa zvyčajne musí použiť klasifikácia jednotlivých látok. Používa sa metóda váženého súčtu, ktorá využíva násobiace koeficienty (M-faktory). Pojem M-faktorov bol stanovený na to, aby sa pri klasifikácii zmesí kládla vyššia váha na veľmi toxické látky a tieto faktory musia byť stanovené výrobcami, dovozcami a následnými užívateľmi pre látky klasifikované ako látky predstavujúce akútne nebezpečenstvo pre vodné prostredie kat. 1 a/alebo chronické nebezpečenstvo pre vodné prostredie kat. 1 (pozri časť 1.5.2 Usmernenia o uplatňovaní kritérií nariadenia CLP).

Nevyžaduje sa, aby dovozcovia alebo formulátori získavali nové údaje o testovaní na stanovenie klasifikácie nebezpečnosti zmesi pre vodné prostredie.

Poznámky a rady k typom nebezpečnosti

Nebezpečné pre ozónovú vrstvu

Ak zmes obsahuje 0,1 % látky, ktorá je nebezpečná pre ozónovú vrstvu, zmes ako taká sa musí v súlade s tým klasifikovať.

Vlastnosti prevzaté zo smernice DPD musia byť označené upozorneniami EUH

Niektoré fyzikálne vlastnosti a vlastnosti týkajúce sa zdravia, ktoré neboli uvedené v globálnom harmonizovanom systéme (GHS), boli prevzaté zo smernice DPD a uvedené v nariadení CLP. Tieto vlastnosti a príslušné upozornenia EUH sú uvedené v prílohe II k nariadeniu CLP, ČASŤ 1: DOPLŇUJÚCE INFORMÁCIE O NEBEZPEČNOSTI. Na tieto vlastnosti sa nesmie zabudnúť pri posúdení nebezpečnosti.

